

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR-III.7820.8.2013.9

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 2 w związku z art. 145 § 1 pkt 5 i art. 150 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 267 ze zm.) - zwanej dalej *k.p.a.*, oraz art. 11c ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.) - zwanej dalej *ustawą*, po przeprowadzeniu z urzędu, postępowania dotyczącego wznowienia postępowania w sprawie zakończonej ostateczną decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 października 2013 r. Nr 11/2013 (znak IR-III.7820.8.2013.9) o zezwolenia na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 92 w zakresie budowy ścieżki pieszo - rowerowej na odcinku Września - Gonice, realizowanej pn. „Budowa ścieżki pieszo - rowerowej przy drodze krajowej nr 92 na odcinku Września - Gonice”:

I. Uchylam ww. decyzję Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 października 2013 r. Nr 11/2013 w zakresie oznaczenia księgi wieczystej dla działki o nr. ewid. 1320/8 ark. 17 obr. 0002 - Września, jednostka ewidencyjna: 303005_4 Września - miasto, poprzez:

1.1. Uchylenie na stronie szóstej decyzji, w Tabeli nr 1 wiersz ósmy licząc od dołu strony, kolumna czwarta (Oznaczenie księgi wieczystej) licząc od lewej strony tabeli zapisu „PO1F/00030084/5”;

1.2. Uchylenie w załączniku nr 2 do decyzji - mapa z projektem podziału nieruchomości zapisu „PO1F/00030084/5”;

i orzekam w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsca uchyleń, nowego zapisu „PO1F/00033872/7”.

II. W pozostałej części ww. decyzję Wojewody Wielkopolskiego z dnia 31 października 2013 r. Nr 11/2013 utrzymuję w mocy.

U Z A S A D N I E N I E

Dnia 30 kwietnia 2013 r. Pan Tomasz Kałużny Burmistrz Miasta i Gminy Września, działający na podstawie pełnomocnictwa w imieniu Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, wystąpił do Wojewody Wielkopolskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu

na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji pn. "Budowa ścieżki pieszo - rowerowej przy drodze krajowej nr 92 na odcinku Września - Gonice".

Postępowanie to zakończyło się wydaniem przez Wojewodę Wielkopolskiego w dniu 31 października 2013 r. decyzji Nr 11/2013 (znak: IR-III.7820.8.2013.9) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 92 w zakresie budowy ścieżki pieszo - rowerowej na odcinku Września - Gonice, realizowanej pn. „Budowa ścieżki pieszo - rowerowej przy drodze krajowej nr 92 na odcinku Września - Gonice” - zwanej dalej *decyzją Wojewody Wielkopolskiego*, która stała się ostateczna z dniem 11 grudnia 2013 r.

Pismem z dnia 20 października 2014 r. (data wpływu: 22 października 2014 r.; znak: GDDKiA O/PO-P-3-gh-2200-20-1308/14) Pani Danuta Hryniewiecka z-ca Dyrektora ds. Inwestycji w Oddziale Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Poznaniu - zwana dalej *Wnioskodawcą*, działając w imieniu Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, wystąpiła z wnioskiem o sprostowanie oczywistej omyłki w *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* w zakresie oznaczenia numeru księgi wieczystej dla działki o nr. ewid. 1320/8 ark. 17 obręb - 0500 Września, jednostka ewidencyjna: 303005_4 Września - miasto. Wg *Wnioskodawcy* powyższa działka powinna być oznaczona księgą wieczystą PO1F/00033872/7.

Na podstawie dowodów zgromadzonych w sprawie, stanowiących podstawę do wydania *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, stwierdzono, że zgodnie z wykazem właścicieli i władających sporządzonym przez Starostę Wrzeńskiego wg stanu na dzień 4 czerwca 2013 r., działka 1320/8 stanowiła własność Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. we Wrześni i objęta była księgą wieczystą KW 30084. Również na mapie z projektem podziału nieruchomości o nr. ewid. 1320/8 (wykaz zmian gruntowych), stanowiącej załącznik nr 2 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, została ona oznaczona księgą wieczystą PO1F/00030084/5. W aktach sprawy brak było dowodów potwierdzających, że działka 1320/8 objęta jest księgą wieczystą PO1F/00033872/7.

W związku z faktem, że wskazana przez *Wnioskodawcę* niezgodność oznaczenia księgi wieczystej nie miała charakteru oczywistej omyłki pisarskiej, Wojewoda Wielkopolski postanowieniem z dnia 21 listopada 2014 r. (znak IR-III.7820.8.2013.9) odmówił sprostowania *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*.

W dniu 12 listopada 2014 r. do Wojewody Wielkopolskiego wpłynęło kolejne pismo *Wnioskodawcy* z dnia 6 listopada 2014 r. (znak: GDDKiA O/PO-P-3-gh-2200-20-1436/14) z wnioskiem o zmianę *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, w zakresie oznaczenia numeru

księgi wieczystej dla działki o nr. ewid. 1320/8 ark. 17 obręb - 0500 Września, jednostka ewidencyjna: 303005_4 Września - miasto. Wg *Wnioskodawcy* powyższa działka powinna być oznaczona, księgą wieczystą PO1F/00033872/7.

Wymagania w zakresie żądania strony są przez nią samą konkretyzowane i organ nie ma prawnej możliwości do zmiany owego żądania, jednak w razie wątpliwości, co do charakteru żądania, organ jest zobowiązany wyjaśnić rzeczywistą wolę wnoszącego. W związku z powyższym, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 24 listopada 2014 r. (data doręczenia: 26 listopada 2014 r.) wezwał *Wnioskodawcę* do jednoznacznego określenia czy pismo z dnia 6 listopada 2014 r. stanowi wniosek o zmianę decyzji, o którym mowa w art. 155 *k.p.a.* czy wniosek o wznowienie postępowania, o którym mowa w art. 145 § 1 *k.p.a.*

W odpowiedzi na wezwanie *Wnioskodawca* pismem z dnia 27 listopada 2014 r. (data wpływu: 1 grudnia 2014 r., znak: GDDKiA O/PO-P-3-gh-2200-20-1543/14), wniósł o wznowienie z urzędu na podstawie art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.* postępowania zakończonego *decyzją Wojewody Wielkopolskiego*.

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2014 r. Wojewoda Wielkopolski wznowił postępowanie zakończone ostateczną *decyzją Wojewody Wielkopolskiego*.

Postanowienie o wznowieniu postępowania stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania, co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Mając na uwadze wypełnienie wymogów art. 10 § 1 *k.p.a.*, w związku z art. 11c i art. 11d ust. 5 *ustawy*, postanowienie o wznowieniu postępowania doręczono *Wnioskodawcy* oraz właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych postępowaniem, na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania, zgodnie z powyższym przepisem, zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia Wojewody Wielkopolskiego z dnia 15 grudnia 2014 r. zamieszczonego w dniach 18 grudnia 2014 r do 1 stycznia 2015 r. na tablicy ogłoszeń oraz stronach internetowych Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu i w dniach 18 grudnia 2014 r do 1 stycznia 2015 r. na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta Gminy Września oraz w dniach 29 grudnia 2014 r do 12 stycznia 2015 r. na stronach internetowych gminy. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza - Poznań”) dnia 18 grudnia 2014 r.

Jednocześnie pouczone strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz zgłaszania ewentualnych wniosków, uwag i zastrzeżeń do dnia 16 stycznia 2015 r.

Pismem z dnia 14 stycznia 2015 r. (data wpływu: 20 stycznia 2015 r.) [REDAKTOR] [REDAKTOR] właściciel nieruchomości o nr. ewid. [REDAKTOR], położonej w [REDAKTOR] przy ul. [REDAKTOR] nr [REDAKTOR], zawiadomił Wojewodę Wielkopolskiego, że Pan Tomasz Kałużny Burmistrz Miasta i Gminy Września, działając na podstawie pełnomocnictwa Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad wydał decyzję na budowę ścieżki pieszo rowerowej, która nie jest zgodna z prawem i wydana bez jego zgody. [REDAKTOR] informuje, że jako właściciel, nie wyraził zgody na podział działki [REDAKTOR], a Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad i tak ją wywłaszczyła. Wg [REDAKTOR], w powyższej sprawie takie prawo nie ma zastosowania, bo przedmiotowa inwestycja nie jest budową drogi ani autostrady. Strona uważa, że ścieżka będzie nieestetyczna i wybudowana wbrew logice, a odszkodowania za wykup działek i poniesione szkody będą zmarnowaniem publicznych pieniędzy. [REDAKTOR], wskazuje także na możliwość realizacji przedmiotowej inwestycji bez potrzeby wkraczania na jego nieruchomość i teren dwóch innych działek w sąsiedztwie.

Odnosząc się do powyższych uwag, Wojewoda Wielkopolski pismem z dnia 29 stycznia 2015 r. (data doręczenia: 2 lutego 2015 r.) udzielił [REDAKTOR] [REDAKTOR] stosownych wyjaśnień, dotyczących m.in. zasad warunków i podstaw prawnych wydania *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, dowodów potwierdzających jego udział jako strony w tym postępowaniu, a także przesłanek stanowiących podstawę aktualnego wznowienia postępowania oraz jego zakres.

W oznaczonym terminie nie wpłynęły żadne inne pisma stron w tej sprawie.

Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, co wynika z art. 10 § 1 *k.p.a.*

W związku z powyższym, w celu wypełnienia wymogów tego przepisu, zawiadomiono strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i przystąpieniu do rozpatrywania zgromadzonego materiału dowodowego w celu ustalenia treści rozstrzygnięcia. Zawiadomienie (pismo z dnia 29 stycznia 2015 r.) o zakończeniu postępowania dowodowego, doręczono *Wnioskodawcy* oraz właścicielom lub użytkownikom wieczystym nieruchomości objętych postępowaniem, na adres wskazany w katastrze nieruchomości, w tym [REDAKTOR] (data doręczenia dnia 2 lutego 2015 r.). Pozostałe strony postępowania, zostały zawiadomione w drodze obwieszczenia

Wojewody Wielkopolskiego z dnia 29 stycznia 2015 r., zamieszczonego na tablicy ogłoszeń oraz stronie internetowej Wielkopolskiego Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu w dniach 4 lutego 2015 r. do 18 lutego 2015 r., i na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy Września w dniach 4 lutego 2015 r. do 18 lutego 2015 r. oraz stronie internetowej Gminy w dniach 16 marca 2015 r. do 30 marca 2015 r. Obwieszczenie zostało również opublikowane w prasie lokalnej („Gazeta Wyborcza - Poznań”) dnia 4 lutego 2015 r.

Skutecznie zawiadomione strony miały możliwość zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań do dnia 25 lutego 2015 r. Do dnia wydania niniejszej decyzji, strony, w tym [REDAKTOWANE], nie skorzystały z przysługujących im praw.

Po przeprowadzeniu postępowania i rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, organ zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż w art. 16 § 1 *k.p.a.* wprowadzona została zasada trwałości ostatecznych decyzji administracyjnych. "Zasada ogólna trwałości ostatecznych decyzji ma podstawowe znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji stosunków prawnych, dlatego w świadomości społecznej zasada ta uchodzić będzie z pewnością za jedno z kardynalnych założeń całego systemu ogólnego postępowania administracyjnego" (W. Dawidowicz, *Ogólne postępowanie administracyjne* str. 123). Ustanawiając ochronę decyzji ostatecznych przez przyznanie jej cech trwałości, przepis ten wyznacza jednocześnie granicę tej trwałości. Jednocześnie od powyższej zasady ustawodawca wprowadza ściśle określone wyjątki, kiedy decyzja ostateczna może być wzruszona przez jej uchylenie lub zmianę w trybie art. 154, art. 155 lub art. 161 *k.p.a.*, w drodze stwierdzenia nieważności w trybie art. 156 § 1 *k.p.a.*, a także poprzez jej uchylenie na podstawie art. 145 § 1 w związku z art. 151 § 1 pkt 2 *k.p.a.*, tj. w wyniku wznowienia postępowania.

W literaturze istnieje utrwalony pogląd, że wznowienie postępowania jest instytucją procesową mającą "na celu stworzenie prawnej możliwości przeprowadzenia ponownego postępowania wyjaśniającego i ponownego rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej, w której została już wydana decyzja ostateczna. Konieczność istnienia tego rodzaju instytucji proceduralnej powstaje na tle potrzeby rozwiązania takich sytuacji, kiedy po wydaniu decyzji ostatecznej ujawniła się wadliwość postępowania (w szczególności dowodowego), na którym oparto ostateczne rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej albo, gdy powstały później okoliczności, które pozbawiają znaczenia przesłanki, na jakich oparto rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach decyzje rozstrzygające ostatecznie sprawę administracyjną stają się wadliwe, jednakże charakterystyczną cechą ich wadliwości jest to, że nie tkwi ona wyłącznie

w decyzji, jako takiej, lecz wynika jako logiczny wniosek z zestawienia decyzji z pewnymi okolicznościami, inaczej mówiąc, decyzja jest wadliwa ze względu na ujawnienie lub powstanie określonych faktów" (W. Dawidowicz, Postępowanie administracyjne..., s. 242, za Cz. Martysz, Komentarz do art.145 Kodeksu postępowania administracyjnego, Komentarz LEX 2010).

Postępowanie wznowieniowe nie jest kontynuacją „zwykłego” postępowania, tj. kolejną jego instancją. W wyniku tego postępowania nie następuje merytoryczna kontrola ostatecznej decyzji we wszystkich jej aspektach. Instytucja wznowienie nie jest, zatem środkiem, za pomocą, którego można wzruszyć każdą wadliwą decyzję ostateczną, w oderwaniu od stopnia jej wadliwości. Organy w tym nadzwyczajnym postępowaniu nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko tymi określonymi w art. 145 § 1 *k.p.a.* Artykuł 147 *k.p.a.* określa sposoby wszczęcia postępowania w sprawie wznowienia postępowania. Zgodnie z tym przepisem, postępowanie administracyjne może zostać wznowione z urzędu albo na żądanie strony. Wznowienie postępowania z urzędu przez organ administracji publicznej jest jego prawem w tym sensie, że organ nie ma obowiązku wszczynać postępowania w każdej ostatecznie zakończonej sprawie celem sprawdzenia czy nie zachodzą podstawy do wznowienia. Obowiązek wznowienia aktualizuje się natomiast w razie ustalenia przez organ przyczyny wznowienia (por. wyrok NSA z dnia 27 marca 2002 r., sygn. akt II SA 2791/00, LEX 83816).

Wznawiając postępowanie organ właściwy bada pierwotnie czy zaistniały przesłanki wznowienia postępowania, określone w art. 145 § 1 *k.p.a.* W przypadku, gdy organ ten nie stwierdzi zaistnienia przesłanek zawartych w ww. przepisie, wydaje decyzję odmawiającą uchylenia decyzji dotychczasowej (patrz art. 151 § 1 pkt 1 *k.p.a.*). W przypadku natomiast, kiedy stwierdzi zaistnienie jednej z przesłanek zawartych w ww. przepisie, uchyla decyzję dotychczasową i w tym zakresie orzeka, co do istoty sprawy (patrz art. 151 § 1 pkt 2 *k.p.a.*). Organ odmawia uchylenia decyzji również w przypadku, jeżeli w wyniku wznowienia postępowania mogłaby zapaść wyłącznie decyzja odpowiadająca w swej istocie decyzji dotychczasowej (patrz art. 146 § 2 *k.p.a.*), albo wydanie nowej decyzji orzekającej, co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 146 § 1 *k.p.a.*

Po dokonaniu wnikliwej analizy poglądów prezentowanych w orzecznictwie sądów administracyjnych, jak również Sądu Najwyższego (postanowienie SN z dnia 15 września 2011 r., sygn. akt II UZP 8/2011), należy zgodzić się ze stanowiskiem, że po wznowieniu postępowania możliwe jest, na mocy art. 151 § 2 *k.p.a.*, częściowe uchylenie decyzji

dotychczasowej. Brak, bowiem w przywołanym przepisie wyraźniej normy dopuszczającej uchylenie decyzji dotychczasowej w części nie oznacza, że taka możliwość jest wykluczona. Za przyjęciem takiej wykładni przemawia to, że w obrocie prawnym nie powinny pozostawać tylko te części decyzji, które są wadliwe (por. wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 stycznia 2002 r., sygn. akt V SA 1106/01).

Za prawidłowością przyjętego w niniejszej sprawie rozstrzygnięcia przemawia też konieczność uwzględnienia treści przepisu art. 11 ust. 3 *ustawy*, z którego wynika, że w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki. W ocenie organu przepis ten wymaga odpowiedniego uwzględnienia i zastosowania w niniejszej sprawie. W związku z powyższym koniecznym jest przyjęcie rozstrzygnięcia dokonanego w niniejszej decyzji w sytuacji, gdy ujawnione okoliczności świadczą jedynie o częściowej wadliwości decyzji ostatecznej, która to wadliwość dotyczy konkretnie wskazanego zakresu rozstrzygnięcia.

Podstawę wznowienia postępowania w przedmiotowej sprawie stanowi art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.* w myśl, którego w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznowia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nie znane organowi, który je wydał. Przywołany przepis wymaga zatem kumulatywnego spełnienia następujących przesłanek: nowe okoliczności i nowe dowody muszą zostać ujawnione po wydaniu decyzji ostatecznej; oraz nowe okoliczności i nowe dowody musiały istnieć już wcześniej, to jest w chwili wydawania decyzji ostatecznej, lecz dla tego organu są one nowymi tylko dlatego, że nie były mu wcześniej znane. Nie ma znaczenia, czy ujawnione okoliczności lub dowody nie były znane organowi prowadzącemu postępowanie pierwotnie w wyniku zaniedbań, czy z innych powodów. Warunkiem wznowienia postępowania jest w omawianym przypadku jedynie to, aby nowa okoliczność, czy dowód miały istotne znaczenie dla sprawy i istniały w dniu wydania decyzji oraz nie były znane organowi, który wydał decyzję (por. wyrok NSA z dnia 19 lipca 2012 r., sygn. akt II OSK 768/11, LEX nr 1252179).

Pod pojęciem nowych okoliczności faktycznych lub nowych dowodów, o których mowa w art. 145 § 1 pkt 5 *k.p.a.*, należy rozumieć okoliczności lub dowody nowo odkryte lub po raz pierwszy zgłoszone przez stronę, dotyczące przedmiotu sprawy i mające znaczenie prawne, istniejące w dniu wydania decyzji ostatecznej, lecz nie znane organowi, który wydał decyzję. Do okoliczności takich nie należy natomiast dokonania przez organ ocen materiału dowodowego sprawy ani też zastosowanie w danym stanie faktycznym określonych

przepisów prawa (por. wyrok NSA z 20 stycznia 1998 r., sygn.. akt I SA/Lu 26/97, LEX nr 34651).

O istotności nowych okoliczności faktycznych i nowych dowodów można mówić tylko wtedy, jeżeli dotyczą one przedmiotu sprawy i mają wpływ na zmianę treści decyzji w kwestiach zasadniczych, co oznacza, że w sprawie mogłaby zapasć decyzja co do istoty odmienna od dotychczasowej.

W zakresie przedmiotowego postępowania ustalono, co następuje:

Dnia 31 października 2013 r. Wojewoda Wielkopolski wydał decyzję Nr 11/2013 (znak IR-III.7820.8.2013.9) o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 92 w zakresie budowy ścieżki pieszo - rowerowej na odcinku Września - Gonice. Na dzień wydania decyzji działka o nr. ewid. 1320/8 - własność Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. we Wrześni objęta była księgą wieczystą KW 30084. Również na mapie z projektem podziału nieruchomości o nr. ewid. 1320/8 (wykaz zmian gruntowych), stanowiącej załącznik nr 2 do *decyzji Wojewody Wielkopolskiego*, została ona oznaczona księgą wieczystą PO1F/00030084/5. Z dniem ostateczności *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* działki nią objęte, w tym wydzielona z działki 1320/8, nieruchomość o nr. ewid. 1320/10 o powierzchni 0,0253 ha, z mocy prawa stały się własnością Skarbu Państwa, w trwałym zarządzie Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

Zgodnie natomiast z odpisami zupełnymi ksiąg wieczystych (PO1F/00030084/5 - własność Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. we Wrześni; PO1F/00033872/7 - własność Gminy Września), działka 1320/8 została odłączona od księgi wieczystej PO1F/00030084/5 i przyłączona do księgi wieczystej PO1F/00033872/7 dnia 19 sierpnia 2013 r., tj. w toku postępowania zakończonego ostateczną *decyzją Wojewody Wielkopolskiego*.

Powyższe okoliczności faktyczne i dowody, dla Wojewody Wielkopolskiego są nowymi, nie były mu wcześniej znane, chociaż istniały już wcześniej, tj. w chwili wydawania decyzji ostatecznej, zostały ujawnione po jej wydaniu, oznacza to, że zaistniała jedna z przesłanek wymienionych w sposób taksatywny w przepisie art. 145 § 1 pkt 1-8 *k.p.a.*, umożliwiająca wyeliminowanie z obrotu prawnego orzeczenia dotkniętego kwalifikowaną wadą o charakterze formalnym.

W związku z powyższym, w niniejszej decyzji należało uchylić *decyzję Wojewody Wielkopolskiego* w części dotyczącej oznaczenia księgi wieczystej dla działki o nr. ewid. 1320/8 ark. 17 obręb - 0500 Września, jednostka ewidencyjna: 303005_4 Września - miasto,

poprzez uchylenie na stronie szóstej decyzji, w Tabeli nr 1 wiersz ósmy licząc od dołu strony, kolumna czwarta (Oznaczenie księgi wieczystej) licząc od lewej strony tabeli i w załączniku nr 2 do decyzji - mapa z projektem podziału nieruchomości, zapisu „PO1F/00030084/5”, i orzec w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchyleń, nowego zapisu „PO1F/00033872/7”, uwzględniającego rzeczywisty stan prawny nieruchomości objętej ustalonymi liniami rozgraniczającymi teren.

Ponadto wskazać należy, że w nadzwyczajnym postępowaniu, jakim jest instytucja wznowienia, organy nie mogą kierować się innymi przesłankami, jak tylko tymi określonymi w art. 145 § 1 *k.p.a.*, dlatego po wydaniu postanowienia o wznowieniu organ badał *decyzję* merytorycznie, pod kątem istnienia przesłanek wznowieniowych.

W odniesieniu do zgłoszonych w toku przedmiotowego postępowania przez [REDAKTOWANE] wniosków, uwag lub zastrzeżeń, Wojewoda Wielkopolski stwierdził, co następuje:

Organ udzielający zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, jest związany przedmiotem wniosku i ma jedynie obowiązek dokonania oceny, czy wnioskowana inwestycja nie pozostaje w sprzeczności z prawem powszechnie obowiązującym, a następnie do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, bez możliwości wyznaczania i korygowania trasy inwestycji, czy zmiany przyjętych rozwiązań projektowych (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2009 r., sygn. akt IV SA/Po 130/09, wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 46/07 oraz wyrok WSA w Warszawie z dnia 9 listopada 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 638/06). Zgodnie z obowiązującą linią orzecniczą sądów administracyjnych, organy administracji publicznej rozpoznające wniosek zarządcy drogi „nie mogą zmieniać parametrów inwestycji drogowej, mogą jednak zbadać, czy w istocie nie chodzi o realizację innych celów niż zakładane i czy inwestycja (...) uwzględnia "uzasadnione interesy osób trzecich"” (wyrok NSA z dnia 3 czerwca 2009 r., sygn. akt II OSK 424/09). Tego rodzaju badanie, mające w istocie za zadanie ustalenie, czy projektowana inwestycja nie doprowadzi do nadmiernej ingerencji w uprawnienia właścicielskie dysponentów nieruchomości przeznaczonych pod drogę, mieści się, bowiem w ocenie zgodności z prawem tej inwestycji.

Pan Tomasz Kałużny Burmistrz Miasta i Gminy Września, składając wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji pn. "Budowa ścieżki pieszo - rowerowej przy drodze krajowej nr 92 na odcinku Września - Gonice" działał, jako wnioskodawca na podstawie pełnomocnictwa z dnia 25 kwietnia 2013 r. (znak GDDKIA-O/PO-D-2/0157/21/13) udzielonego przez Pana Marka Napierałę Dyrektora

Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu, w imieniu Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, w związku z porozumieniem zawartym w dniu 21 maja 2012 r. pomiędzy Skarbem Państwa - Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad a Miastem i Gminą Września w sprawie wspólnej realizacji ścieżki pieszo - rowerowej przy drodze krajowej nr 92 na odcinku Września - Gonice.

Wniosek Burmistrz Miasta i Gminy Września dotyczył rozbudowy drogi publicznej, tj. drogi krajowej nr 92 w zakresie budowy ścieżki pieszo - rowerowej na odcinku Września - Gonice. W związku z powyższym Burmistrz Miasta i Gminy Września działał zgodnie z prawem, gdyż niewątpliwie do przygotowania i realizacji przedmiotowej inwestycji miały zastosowanie przepisy *ustawy* a właściwym organem udzielającym zezwolenia na jej realizację był Wojewoda Wielkopolski.

Wojewoda Wielkopolski zgodnie z *ustawą* o wszczętym postępowaniu zawiadomił strony (właścicieli lub użytkowników wieczystych nieruchomości objętych postępowaniem, w tym [REDAKTURA]), podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie i miejscu do składania wniosków, uwag i zastrzeżeń, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. W wyznaczonym terminie [REDAKTURA] nie skorzystał z możliwości zapoznania się z aktami sprawy (w tym z mapą z projektem podziału nieruchomości o nr. ewid. 300/8 stanowiącej jego własność) oraz ewentualnego złożenia wniosków, uwag, zastrzeżeń. Także o wydaniu *decyzji Wojewody Wielkopolskiego* zgodnie z *ustawą* strony, w tym [REDAKTURA], zostały powiadomione w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. *Decyzją Wojewody Wielkopolskiego* zatwierdzono m.in. podział nieruchomości [REDAKTURA] o nr. ewid. 300/8, na nowe działki 300/15 (pow. 0,0149 ha) i 300/16 (0,1498 ha), przy czym niezbędną dla realizacji przedmiotowej inwestycji była działka 300/15, która z mocy prawa z dniem 11 grudnia 2013 r. stała się własnością Skarbu Państwa. W ustawowym terminie [REDAKTURA] nie skorzystał z prawa złożenia odwołania od wydanej decyzji.

Ostateczną decyzją Wojewody Wielkopolskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (znak SN-VII.7570.790.2013.8) zostało ustalone odszkodowanie za przejętą część nieruchomości [REDAKTURA]

Organ, przekazał [REDAKTURA] powyższe wyjaśnienia wraz z zawiadomieniem o zakończeniu postępowania dowodowego i przysługującym prawie

zapoznania się z aktami sprawy i możliwością wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona w ustalonym terminie nie skorzystała z przysługujących praw.

Istota uprawnienia strony, przewidzianego w art. 10 § 1 *k.p.a.* (i wynikającego także z art. 81 *k.p.a.*), polegającego na końcowym zapoznaniu się z całokształtem zgromadzonego materiału dowodowego (niezależnie od uprawnienia do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i składania dalszych wniosków dowodowych) polega na tym, że przed wydaniem decyzji ma ona możliwość dowiedzieć się, jakie okoliczności faktyczne, wynikające z zebranych dowodów, organ będzie uwzględniał przy wydaniu rozstrzygnięcia, a realizacja zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym powinna być udokumentowana w aktach sprawy poprzez potwierdzenie, iż strona została pouczona o prawie zajęcia stanowiska wobec całości dowodów i żądań zawartych w aktach, a także poprzez zamieszczenie oświadczenia strony, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W aktach sprawy znajdują się dowody, że organ prowadzący postępowanie przed wydaniem orzeczenia pouczył [REDAKTOWANE] o zakończeniu postępowania dowodowego i przysługującym prawie zapoznania się z aktami sprawy i umożliwił stronie wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Infrastruktury i Rozwoju za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub zawiadomienia pozostałych stron o jej wydaniu. Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy* i art. 49 *k.p.a.* zawiadomienie stron postępowania uważa się za dokonane po upływie 14 dni od dnia publicznego ogłoszenia poprzez obwieszczenie w Wielkopolskim Urzędzie Wojewódzkim w Poznaniu, w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

z up. Wojewody Wielkopolskiego

/-/ Aida Januskiewicz - Piotrowska
z-ca Dyrektora Wydziału Infrastruktury i
Rolnictwa

Nie pobrano opłaty skarbowej za dokonanie czynności urzędowej: na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 1628).

Otrzymują:

1. Danuta Hryniewiecka, jako pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.
2. Aa.

Do wiadomości:

1. Wydział SN - w miejscu.
2. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Poznaniu.
3. Burmistrz Miasta i Gminy Września (dot. WGA.6220.45.2012).
4. Sąd Rejonowy w Wrześni - IV Wydział Ksiąg Wieczystych.
5. Starosta Wrzesiński.

Sprawę prowadzą:

starszy inspektor wojewódzki Grzegorz Kowalski
starszy inspektor wojewódzki Jadwiga Biernacka
tel. 61-854-13-07.